

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 8–14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραϊμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μαθ. 9: 27-35

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία
5.00μμ Ό Παρακλητικός Κανόνας εις την Παναγία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τά Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για να μάθουν για το Χριστό
καί τήν πίστι μας.

Ό Παρακλητικός Κανόνας εις την Παναγία για τον Δεκαπενταύγουστο
θά τελείται καθημερινά στις 5.00μμ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Έυαγγελικά Αναγνώσματα—

Έπιστολή — Φιλipp. 2: 5-11
Έυαγγέλιο— Λουκ. 10: 38-42, 11: 27-28

Όταν έχεις λογισμό κατάκρισης, να παρακαλές τον Θεό να σου τον πάρει
εκείνη την ώρα, για να μπορέσεις να αγαπήσεις αυτό το πρόσωπο όπως
το αγαπά Εκείνος. Τότε ο Θεός θα σε βοηθήσει και θα δεις τα δικά σου
παραπτώματα. Αν ο Χριστός ήταν ορατός, θα μπορούσες να έχεις
κατάκριση;

- Γερόντισσα Γαβριηλία: Περί αγάπης και ταπεινότητας

Παναγία μου ! Μητέρα μου γλυκειά και στοργική!

Βασίλισσά μου, που προσκυνείται από τάγματα Αγγέλων και Αρχαγγέλων, και υμνείσαι από αναρίθμητα πλήθη πιστών
Χριστιανών σου, σκύψε , Παναγία μου, κοντά μου να σου πω τον μυστικό πόνο της ψυχής μου.

Με βλέπεις. Είμαι βασανισμένος άνθρωπος, αμαρτωλός, που δεύτερος αμαρτωλός σαν και μένα άλλος, δεν υπάρχει.
Θλίβομαι, πονώ, κλαίω, σπαράζει η ψυχή μου που σου το λέγω, Παναγία μου. Το κρατώ μυστικό από τους άλλους. Γιατί
πώς να τους το πω; Με τι λόγια, με τι κουράγιο να τους μιλήσω, να τους παρουσιάσω την αθλιότητά μου, τις πολλές μου
αμαρτίες; Σε Σένα, Παναγία μου, μητέρα μου γλυκειά, λέω τον πόνο και εκφράζω τη μεγάλη μου θλίψη. Τα βάσανά μου
είναι πολλά, γιατί οι αμαρτίες μου είναι πολλές και μεγάλες. Έλα, λοιπόν, Παναγία μου, λυπήσου με και βοήθησέ με.
Δώσε μου μετάνοια, δώσε μου χάρη να μετανοήσω, να κλάψω, όπως μου πρέπει, να πέσω κάτω να ζητήσω το έλεος
από τον Μονογενή Σου Υιό, να ειρηνεύσω, να σωθώ.

Παναγία μου, Γλυκειά Μητέρα όλου του κόσμου , κάνε μου τούτο το μεγάλο καλό. Σήκωσε από πάνω μου την αμαρτία
και τη θλίψη, τον πόνο της ψυχής μου. Διώξε από κοντά μου τα βάσανα και τους πειρασμούς. Και σώσε με, γλυκιά μου
Παρθένα, Μητέρα του κυρίου και Σωτήρος μου.

Αμήν.

Κυριακή Ζ Ματθαίου (Ματθ. 9, 27-35)

Ἡ εὐχή τοῦ Ἰησοῦ

Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Ἰωήλ

«Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ»

Πολλὰ θαύματα ἔγιναν μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἴδιος, ὅταν πῆγαινε πρὸς τὸ πάθος Του, εἶπε: «Ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω» (Ἰωάν. 14,13). Ἐπίσης, ὅταν ἀναλαμβάνονταν στοὺς οὐρανοὺς κι ἔδιδε τὶς τελευταῖες ὑποθήκες στοὺς μαθητὲς Του, πάλι τοὺς τόνισε: «Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς...» (Μάρκ. 16,17). Μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ θὰ ἔκαναν θαύματα οἱ Ἀπόστολοι. Πράγματι ἔτσι ἔγινε. Τὸν χωλὸ ποὺ καθόταν ἔξω ἀπ' τὸ Ναό, οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Ἰωάννης τὸν θεράπευσαν ἐπικαλούμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πράξ. 3,6). Ἄς δοῦμε μὲ ἀπλᾶ λόγια τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας.

Τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Σήμερα ἀκούσαμε στὸ Εὐαγγέλιο τοὺς δύο τυφλοὺς νὰ ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ζητοῦν ἀπ' Αὐτὸν νὰ τοὺς ἐλεήσει (Ματθ. 9,27). Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει πὼς δὲν πῆγαν ἀπλῶς νὰ συναντήσουν τὸ Χριστό, «ἀλλὰ μεγάλα βοῶντες καὶ οὐδὲν ἕτερον ἢ ἔλεον προβαλλόμενοι», δηλαδὴ φώναζαν πολὺ δυνατὰ, τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τίποτε ἄλλο δὲ ζητοῦσαν παρὰ νὰ ἐπιδείξει ἔλεος σ' αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. Τὸ γλυκύτατο ὄνομα τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι ἀνθρώπινο, ἀλλὰ θεῖο καὶ οὐράνιο. Δὲ δόθηκε στὸ Χριστὸ ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπ' τὸν οὐράνιο Πατέρα Του (Ματθ. 1,21). Εἶναι τὸ γλυκὺ μελέτημα τοῦ νοῦ, τῆς γλώσσας καὶ τῆς καρδιάς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ ἀγιορείτης ἀναφέρει πὼς κάποιοι Χριστιανὸς πέθανε πάνω στὸν τάφο τοῦ Κυρίου φωνάζοντας «Ἰησοῦ Χριστέ, γλυκεῖα ἀγάπη». Εἶναι ἀλήθεια πὼς οἱ ἐνέργειες τοῦ Χριστοῦ φανερώνονται μέσα στὰ ὀνόματα, ὅπως π.χ. σοφία, εἰρήνη, χαρά, Κύριος, Βασιλεὺς, Θεὸς κ. ἄ. Ἡ πίστη τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἀφηρημένη, ἀλλ' ἀπευθύνεται σ' ἓνα συγκεκριμένο πρόσωπο ποὺ ἔχει ὄνομα κι εἶναι ζωντανὸ πρόσωπο, ποὺ μπορεῖ ν' ἀγαπήσει καὶ νὰ ἔλθει σ' ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους. Αὐτὸ τὸ πρόσωπο εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἦλθε σ' ἐπικοινωνία μαζί μας, μᾶς ἀγάπησε, ἔγινε ἄνθρωπος παρομοιοπρόσωπος μὲ μᾶς.

Τὸ ὄνομά Του συνδέεται μὲ τὴ σωτηρία μας. Κάτω ἀπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ θὰ βροῦμε τὴ σωτηρία μας, εἶπαν οἱ Ἀπόστολοι στοὺς ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ (Πράξ. α,1' 2). Τὸ ὄνομα Ἰησοῦς ἔχει περιεχόμενο ἀνεξάντλητο. Εἶναι ὄντολογικὰ συνδεδεμένο μ'Αὐτόν. Εἶναι ἓνα κανάλι μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔρχεται χάρις καὶ γεμίζει ὅλο τὸ εἶναι μας μὲ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, μᾶς μεταδίδει ζωὴ καὶ δύναμη.

Ἡ εὐχή τοῦ Ἰησοῦ

Ἡ ἐπίκληση τῶν δύο τυφλῶν, δηλαδὴ «ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ» (Ματθ. 9,27), εἶναι μιὰ παραλλαγὴ τῆς γνωστῆς προσευχῆς «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς» ποὺ συνηθίζουμε νὰ χαρακτηρίζουμε ὡς εὐχή τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ εὐχή αὕτὴ δὲν εἶναι ἐφεύρεση τῶν μοναχῶν, ἀλλ' ὅπως εἶδαμε παραπάνω, τὴν προσευχὴ αὕτὴ τὴ συνέστησε ὁ Χριστὸς καὶ τὴ χρησιμοποίησαν οἱ Ἀπόστολοι. Εἶναι ἓνα μαστίγιο ἐναντίον τῶν δαιμόνων: «Ἰησοῦ ὀνόματι μᾶστιζε πολεμίους», γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακας. Ἡ προσευχὴ αὕτὴ κρύβει μέσα της τὸ μυστήριό τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι Υἱὸς τοῦ Πατέρα καὶ τὸ ἔλεος καὶ ἡ χάρις ἔρχεται σὲ μᾶς μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ εὐχή τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ χαρίζει στὸν ἄνθρωπο ποὺ συνεχῶς τὴ χρησιμοποιεῖ, δύναμη, ἐγρήγορηση, καθαρότητα νοῦ, τὸ χάρισμα τῶν ζωοποιῶν δακρύων, ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας, πόθο γιὰ τὴ σωτηρία μας καὶ γενικὰ συνδέει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸ Θεό.

Ἡ χρησιμοποίηση τῆς εὐχῆς

Γιὰ νὰ μπορέσει νὰ καρποφορήσει ἡ εὐχή τοῦ Ἰησοῦ, θὰ πρέπει νὰ ταπεινώσουμε τὸν ἑαυτό μας καὶ ν' ἀγαπήσουμε τὸ Χριστό. Ἐνας ἀγιορείτης ἔλεγε πὼς, ὅταν λέμε «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς», νὰ τονίζουμε τὸ ρῆμα, δηλαδὴ «ἐλέησον ἡμᾶς», ὅπως τὸ τόνιζαν οἱ σημερινοὶ τυφλοὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Νὰ ταπεινώνουμε τὸν ἑαυτό μας, νὰ κλαῖμε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, ν' ἀναγνωρίζουμε στὸ Θεὸ τὴν προτεραιότητα στὴ ζωὴ μας κι ἔτσι θὰ ἔχουμε καρποφορία μέσα μας. Ὅταν λέμε τὰ λόγια μὲ μιὰ πνευματικὴ ξηρότητα καὶ χωρὶς ν' ἀγαπᾶμε Αὐτόν ποὺ ἐπικαλούμεθα, τότε δὲν μπορούμε νὰ καρποφορήσουμε πνευματικά. Ἡ χωρὶς προσοχὴ προσευχὴ ἀφήνει μέσα μας ἓνα κενό.

Ἀδελφοί μου,

Τὰ λόγια ποὺ εἶπαν οἱ τυφλοὶ, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πὼς ἦταν ἓνα θερμὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς» κι ὅμως βρῆκαν ἓνα ἀχανὲς πέλαγος σωτηρίας. Ἄς προσευχηθοῦμε κι ἐμεῖς λέγοντας τὴν εὐχὴ ζωντανά, γιὰ νὰ μᾶς ἐλεήσει ὁ Θεός.